

Pittige meiden vallen op bij DELTA Tour Zeeland.

Anika de Kort en Mariska Warrens vormden tijdens de DELTA Tour Zeeland een opvallende verschijning. 2 jonge meiden als verkeersregelaar in een dergelijke wedstrijd, dat zie je niet iedere dag. Tijdens de etappe van Middelburg naar Goes bewezen ze hun mannetje te staan. Niet zo vreemd, want Anika heeft het van haar familie met de papelepel ingegeven gekregen.

Vader Johnny en moeder Ingrid zijn al jaren lid van het beveiligingsteam, wat door ome Eddy in 1997 is opgericht. Ook ome Jos (de Kort) en ome Ronny (Maas) zijn vanaf de beginperiode lid van het team.

Anika weet sinds vorig jaar wat haar te wachten staat. Ze is toen voor het eerst als verkeersregelaar met het team meegeweest. Na het passeren van de renners op een van haar eerste posten kreeg ze toen een spontane aanval van bibberitus, nadat de renners niet alleen aan de binnenzijde van het smalle vluchtheuveltje langs haar heen waren geflitst, maar ook via het smalle strookje aan de buitenzijde van de heuvel. Het duurde bijna 5 minuten eer ze bekomen was van de schrik en haar trillende handen weer stil kon houden. Gesterkt door deze ervaring, wist ze haar vriendin Mariska te overtuigen om samen als verkeersregelaar de uitdaging aan te gaan.

In het spoor van hun praktijkopleider Peter van der Veeken, liet chauffeuse Mariska zien, dat ze ondanks haar jonge leeftijd, al over de nodige stuurmanscapaciteiten beschikt. Want er werd meteen heel wat van haar gevraagd. De etappe ging van Middelburg over Walcheren, Noord-Beveland, Schouwen-Duiveland, Tholen en Zuid-Beveland naar Goes. En als je op je post moet blijven staan tot de bezemwagen is gepasseerd en weer op tijd voor de eerste renners op je volgende post moet zijn, dan mag er niet worden getreuzeld onderweg. Voor passagiere Anika, die sinds kort bezig is met haar rijopleiding, was dit een mooi lesje autorijden in de praktijk.

Peter van der Veeken, die de meiden onder zijn hoede had, was onder de indruk van hetgeen de meiden hebben gepresteerd. Hij vertelt: 'Ze hebben het nodige voor de kiezen gehad. Ze hebben kennis kunnen maken met alle mogelijke soorten obstakels, rotondes en kruispunten. Ik behandel hen als ieder ander. Parkoersbeveiliging is een serieuze zaak en daarom is het van belang om vanaf het begin de regels goed uit te leggen en toe te passen. Dat wil niet zeggen dat er tussendoor geen ruimte is voor lol. De meiden voelen dit perfect aan. Op hun post zijn ze serieus met hun taak bezig, maar tussendoor is er heel wat afgelachen. Bijvoorbeeld toen er een half opgegeten broodje uit mijn borstzakje te voorschijn kwam. Dat had ik een paar uur eerder daar in gestopt, toen ik op een vluchtheuvel stond en de renners in aantocht waren. Met volle mond kun je namelijk moeilijk op een fluitje blazen en waar laat je anders zo snel je broodje?'

Ik ben trots op 'ons meskes', die hun eerste gezamenlijke optreden met glans hebben doorstaan. Hopelijk zien we ze volgende keer terug met nog 2 leuke vriendinnen in de auto (nou vooruit, 2 vriendjes mag ook) zodat de toekomst van ons team verzekerd blijft. Ook de andere 2 nieuwelingen, die bij mij in de auto meereden, Jeffrey van Bastelaar en Tom Verdurmen, waren door de aanwezigheid van de pittige dames zo gemotiveerd, dat ook zij aantonden een aanwinst voor ons team te zijn.

De vijfde verkeersregelaar die ik onder mijn hoede had, Dennis Jonkers, gaat al enkele jaren met mij mee op pad en hij is mijn steun en toeverlaat. Hij is met zijn 21 jaar al zo ervaren dat hij mijn begeleiding niet meer nodig heeft. Toen we tijdens de zondagetappe ruim op tijd in Oostburg aangekomen waren, stelde ik voor om nog even samen bij de auto iets te eten en te drinken, voordat ieder zijn post ging bemannen. Dennis ging echter liever alvast door naar zijn post. Het viel mij op dat hij tijdens het pakken van zijn spullen uit de kofferbak aan het telefoneren was. Nadat ieder op zijn post stond, besloot ik toch nog even langs Dennis te rijden. En wie kwam daar juist aangefietst? Imke, de vriendin van Dennis. Ze woont in Oostburg en had waarschijnlijk nog iets lekkers voor Dennis meegebracht, maar ik besloot om maar snel naar mijn eigen post door te rijden. Ik heb in ieder geval niets vernomen betreffende renners die over Dennis zijn obstakel ten val zijn gekomen!

In het rapport van de internationale jury veel lof over de parkoersbeveiliging. We kunnen trots zijn dat we daar als team weer ons steentje (zeg maar gerust een kassei) aan hebben bijgedragen.'

Heb je ook belangstelling om verkeersregelaar in ons team te worden, aarzel dan niet en neem contact op. Zoals je kunt lezen is ook de jeugd (vanaf 16 jaar) welkom, zodat ons team nog een mooie, lange toekomst voor de boeg heeft.